

Szeretet

2022

AUGUSZTUS

8. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Vetés és aratás, együtt dolgozva (II.)

– ApCsel 14:11-18

TARTALOM

- Volt egy első Világtalálkozó...
- *Miért olyan kevés....?*
- Bemerítések és jubileum
- Vénavatás Aradon
- Bibliaiskolai tanévzárók
- Kerületi lelkipásztor-találkozó
- Barnabás-táborban a zilahiak

„A megtérésből »üdvösség szerző cselekedet« lett. Pedig a hitünknek egyedüli biztos fundamentuma az Úr Jézus Krisztus személye, és az, amit Ő tett értünk. El kellene gondolkodnunk azon, hogy vajon nem cseréltük-e fel a kegyelem teológiáját a teljesítmény teológiájára. S ez az új »evangélium« talán túlságosan is se-gítőkéssz az emberekkel, s csak ke-véssé törődik Isten dicsőítésével.”

Azért választottak az első gyülekezetben diakónusokat, mert az apostolok felismerték a munkamegosztásban rejlő lehetőséget. Isten Lelkével összhangban született meg bennük ez a gondolat.

A munkatárs lehetőség a formálódásra. Ha jó a munkatárs, ha lendületes, ha lelki, ha buzgó, akkor megalázkodásra készíted, tükröt tart elé, amelyben ellenőrizhetem magam. És látom, hogy miközben ő felszabadultan szolgál, én sokszor görcsös vagyok. Így lehetőségem van az Úr elé állni, és megbeszélni ezt Vele. Ha pedig problémák vannak vele, akkor lehetőség arra, hogy a Lélek gyümölcseit teremjem felé: a türelmet, a szívességet, a jóságot. Így volt ezzel Jézus is, amikor egyszer elege lett a tanítványok hitetlenkedéséből, téblábolásából, és így fakadt ki: „Meddig kell elszenvednem még titeket?!” Meddig? Végig. Végigszenvedte őket – Pétert is, aki a pütkösi csoda után azt mondja: „Most kezdem megérteni”, most kezd csak derengeni, „hogy nem személyválogató az Isten”.

A munkatársak közt különbségek is vannak, amiket figyelembe kell vennünk. Különbözhetünk korban, felkészültségben, karizmákban, de ezek kiegészítik egymást. Különbözhetünk a megjelenésben és a testalkatban, akár csak Pál és Barnabás esetében, amikor a pogányok Barnabást Zeusznak, Pált pedig Hermésznek (hírnöknek) titulálták, valószínűleg a külső megjelenésük alapján. Pálról tudjuk, hogy megjelenése >>>

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

■ **Új-régi szerkesztőgárda jelentkezik az Eszter folyóirat 2022-es első félévi számában.** Az „Eszter” c. keresztyén női magazin 21., utolsó száma a leköszönő és az új főszerkesztő köszöntő soraival indul. Budai Evódia vezércikkében többek között arról ír, hogy mindegyikünk életében vannak lezáruló időszakok, amikor Isten új útra vezet minket. Evódia több,

mint tíz éven át szerkesztette önkéntesen, szolgálatként a lapot. Borzási Márta, aki a nőszövetség hivatalban levő elnökeként vette át a lapszerkesztés emberpróbáló feladatát, rögtön rátér az aktuális szám témájára: „Egyhasználatos világunk folyamatosan biztosítja a fölöslegessé vált lomot, a könnyen szemétnek titulált tárgyakat. Ez a jelenség nemcsak fizikai életünk minden területén, hanem lelki vonatkozásban is megjelenik. Mivel sok minden értékét veszíti, lommá válik fizikai tekintetben, nagy a veszélye annak, hogy lelkiekben is ugyanolyan felszínesen ragaszkodjunk akár az örökkévaló értékekhez is.”

A magazin grafikus, látványtervezője ugyanaz a Kovács (Kis) Abigél Brigitta, aki a kezdetektől hűségesen viszi a tördelési munkát. A régi cikkírók közül is többen megjelennek az új lap hasábjain: Prodán Márta, Mezei B. Virág, vagy a volt főszerkesztő, Budai Evódia, de új nevek is vannak a publikálók közt: Addlemann Borzási Johanna Oregonból, Kulcsár Márta Perecsenből, Kovács Judit Szatmárról, Sebestyén Hajnalka Szilágyszentkirályról, Dóczi Tábita Tóalmásról, Tóth Pál Andreea Vöcsökről, Mostis Kinga Homoródszentmártonból. A lapszám Fazakas György lekipásztor igei üzenetével zárul. Az Eszter nagyinterjút közöl Tóth Katival és Mikivel, a Réz-hegységben (Sólyomkövár környékén) fekvő Csipkedomb nevű faluturisztikai központ tulajdonosaival munkájukról, szolgálatukról, életükről. (G. G.)

>>> a korinthusiak szerint is „hitvány”, beszéde pedig „szánalmas” volt.

Különbségek lehetnek a módszerekben is. S bár például Kornya Mihály 11.000 embert merített be, biztosan nem ismerte mindegyik bemerítkezőt, hanem ott voltak a háttérben azok, akik személyesen ismerték ezeket az embereket, akik bizonyosságot tettek nekik, imádkoztak értük, példát mutattak nekik. Spurgeon-től kérdezték, hogy mi a titka, hogy olyan sokat térnek meg az igehirdetésére. Erre egy mellékteremhez vezette a kérdezőket, amely tele volt imádkozó emberekkel: „Ők az én igehirdetésem titka” – mondta. A névtelen imádkozók, akik majd megkapják jutalmukat.

Különbözők vagyunk teherbírásban, vérmérsékletben, ahogyan Péter és János, Jézus tanítványai is különbözőek voltak. De pünkösd után együtt mennek a templomba, és együtt mondják a sántának, hogy „nézz mi reánk!” Pál apostol feladatorientált volt, miközben Barnabás azt javasolta: „Figyelj oda az egyes emberekre is...” és azt mondta, hogy „Márkot is magunkkal kellene vinni”.

Ha nem számolunk ezekkel a különbségekkel, és nem állunk megfelelően hozzájuk, akkor gondot okozhatnak. Ilyen gondok lehetnek a túlzott elvárások a munkatársaink felé. Ebből fakad aztán a teljesítménykényszer: amikor nem az Úr elvárására figyelek, hanem arra, hogy mit várnak el a testvérek; amikor nekik szeretnék bizonyítani, nehogy összetörjem azt a képet, ami kialakult rólam. Mert vannak elvárások, amelyek meghaladják a valós erőt és lehetőségeket.

És végül vannak dolgok, amikben szükséges, hogy hasonlóan gondolkodjunk. Az elhívásban, a célban törekedjünk egységre. Az elhívott emberek találkoznak a látásban, a célban, amit el kell érniük. Azonosulásra van szükség az odaszánásban, a szeretetben és az alázatban is. Mert ha nincs bennem szeretet és alázat, hiába adom tűzre akár a testem is, nem használok, csak üresen csengő érc maradok. „Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. A mi pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtsassék.” (1Kor 4: 1-2)

Kiss Lehel lp.
Szamosújvár

Miért olyan nehéz elfogadni, hogy „kevés az igazi megtérés”? (I.)

Az utóbbi időben sokat foglalkoztatott a fenti kérdés szomorú igazsága. Válaszért először a Szentíráshoz, másodszor pedig olyan személyes tapasztalatokhoz fordulnék, amelyek az Istennel való átélésekből fakadnak.

I. A Szentírás bizonyágtétele

Az Ige nyíltan beszélt a „kicsiny nyájáról” (Lk 12:32), arról, hogy „nem mindenkié a hit” (2Thessz 3:2), „...nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek közöttetek” (1Kor 1:6), és „...kevesen vannak, akik azon járnak (a keskeny úton)” (Mt 7:14). A Róm 11:5 pedig „egy maradékról” beszél, „a kegyelemből való választás szerint”.

Nos, miért nehéz ezt elfogadni? Talán azért, mert hajlamosak vagyunk keresztyéneket (hívőket) gyártó „céggé” válni, és azon fáradozni, hogy a „termelés” egyre nagyobb legyen. Ennek érdekében jó vagy kevésbé jó terveket készítünk, majd ennek függvényében minősítjük, marasztaljuk el vagy díjazzuk magunkat, vagy másokat. Ez pedig elengedhetetlenül elkeseredéshez vagy lelki gőghöz vezet, de mindenképpen megfoszt az Istenben való bizalom örömétől. Az örömhír az, hogy a keresztyének Istene – más vallásokkal és filozófiákkal ellentétben – ingyenes megbocsátást és új életet hirdet azoknak, akik semmit sem tettek azért, hogy azt kiérdemeljék azt, sőt ítéletet érdemelnek.

A megtérésből „üdvösség szerző cselekedet” lett. Pedig a hitünknek egyedüli biztos fundamentuma az Úr Jézus Krisztus személye, és az, amit Ő tett értünk (Róm3:28). A Sátán viszont azon fáradozik (és soha nem fárad bele), hogy lerángasson erről a biztos alapról. El kellene gondolkodnunk azon, hogy vajon nem cseréltük-e fel a *kegyelem* teológiáját a *teljesítmény* teológiájára. Az elmúlt évszázad során sokan felcserélték ezt az evangéliumot egy helyettesítő termékre, mely részleteiben hasonló, de egészét tekintve határozottan más. A régi evangéliumot felcserélték egy újjal. S ez az új „evangélium” talán túlságosan is „segítő-kész” az emberekkel, – hogy békességet, vigasztalást, boldogságot, elégedettséget hozzon –, s csak kevésbé törődik Isten dicsőítésével. A régi evangélium is „segítő-kész” volt, – valójában még inkább, mint az új – ám elsősorban mindig azzal volt elfoglalva, hogy Istennek adja a dicsőséget.

Megcsorbítottuk az evangéliumot, és csak egy részleges, hiányos evangéliumban hiszünk, és csak azt hirdetjük. Kerüljük ez evangélium „bolondságát és botrányát” ahelyett, hogy felvállalnánk azt. Pál apostol nem

kerülte, hanem felvállalta ezt (1Kor 1:23,24). Itt nem arról van szó, hogy mi okozunk botrányt, hanem hogy vállaljuk fel az evangélium botrányát.

Az *evangélium jó híre* – vagy nagy híre – *nem kevesebb annál*, hogy Isten elénk jött Jézus Krisztusban, aki üdvösségünk szerzője és befejezője, és hogy Isten munkálja bennünk mind az akarást, mind a véghezvitelt az Ő jó kedvéből (Fil 2:13). Ennek az alapja *nem az emberi teljesítmény*, hanem az Isten kegyelme. Az evangélium jó hír, de nem mindenki számára. Nekünk mindenki felé hirdetnünk kell az Isten kegyelmének evangéliumát, azonban az evangélium *csak azok számára lesz jó hír, akik Isten kegyelméből felismerik elvesztett voltukat*, és ebből a kilátástalan helyzetből Istenhez kiáltanak segítségért.

Nem lehet *hatékonyan hirdetni az evangéliumot* anélkül, hogy világosan rá ne világítanánk *az ember kilátástalan állapotára* (ApCsel 2:23).

A *kegyelem* több, mint meg nem érdemelt kiváltság. Egy csavargót etetni, aki segítségért könyörög meg nem érdemelt kiváltság. De ez még nem kegyelem. Ha azonban – tegyük fel – kirabolt engem és azután vendégelem meg ez már kegyelem. A kegyelem tehát kiváltságot tanúsít az iránt, aki nem érdemli meg. A kegyelem mindig nagyobb, mint a bűn. A kegyelem egyetlen forrása és oka Isten szuverén kiválasztásában és Krisztus tökéletes áldozatában van, és soha nem az emberben.

És a megtérésünk után sem vagyunk magukra hagyva: „A megtartás tana nem kitartási képességünkön alapul, még akkor sem, ha újjászülettünk, hanem Isten ígéretén, hogy megtart (Fil 1:6). A keresztyének egyedül kegyelemből tudnak kitartani...” (Sproul, *A keresztyén hit alapigazságai*, 272 o.).

Éppen ezért *egyedül Istent illeti minden dicsőség és magasztalás*. Vissza kellene térnünk életünk legfőbb művének a megvalósításához, ami nem más, mint Isten dicsőítése és a benne való gyönyörködés (C. H. Spurgeon, *Puritán káté*). Ha ezt megtennénk, nem kellene fölöslegesen fáradoznunk a „keresztyén-gyártás” műhelyében, mert tapasztalnánk, hogy ez a legsikeresebb missziós stratégia.

De mit is jelent az igazi *dicsőítés*? Az ige értelmében Isten dicsőítése (dicsérete) nem más, mint az ő kiválóságának édes visszhangja övéi szívében. Számunkra a dicsőítés annak a megelégedésnek a tetőpontja, hogy közösségben élünk Istennel (John Piper).

Kérdezem: nem az-e a baj, hogy tudatosan, vagy >>>

>>> tudatlanul meglopjuk Isten dicsőségét azzal, hogy az emberi teljesítőképességet helyezzük előtérbe Isten szuverén akaratával szemben? Azzal érvelni, hogy egyedül az ember határozza meg saját sorsát, és ezzel képes Istent sarokba szorítani, nem egyéb, mint megfosztani Őt mindenhatóságától (Arthur W. Pink).

Erőlködünk ahelyett, hogy megelégednénk az Ő kegyelmével (2Kor 12:9). A kegyelemnek megvan a szív belsejét átformáló csodálatos tulajdonsága, ereje is (Tit 2:11-13, Ez 36:25-27, Lk 7:47).

Természetesen nem állítom, hogy nekünk nincs *felelősségünk*. A Szentírás alapján vallom, hogy az ember felel azért, amit tesz, és kötelessége Istent keresni, a Bibliát tanulmányozni, a hívők közösségére vágni, megtérni, és félelemmel és rettegéssel munkálni az üdvösségét (Fil 2:13). Az embert a bűneset utáni teljes romlottság sem menti fel a felelősségtől, hiszen ez a romlottság nem mentális, hanem erkölcsi természetű. Olyan, amit ő maga okozott és termel magának. Ezért Isten joggal parancsolja az embereknek, hogy megtérjenek (ApCsel 17:30). *A megtérés csakugyan magába foglal egy akaratú döntést*, amellyel megtagadjuk a bűnt, alávetjük magunkat a Krisztus tekintélyének, és belé vetjük reményünket és bizalmunkat. A mi felelősségünk, hogy ezt megtegyük, és kárhozát a részünk, ha nem tesszük meg. Ám világosan tanítja a Biblia azt is, hogy lázadó, kemény szívünk, valamint vakságunk és lelki érzéketlenségünk miatt képtelenek vagyunk ezt megtenni (John Piper). Azonban amikor erről beszélünk, meg kell küzdenünk a bibliai kijelentés úgynevezett *antinómiájával*. Az „antinómia” *látszólagos* ellentmondás, amelynek lényege az – legalábbis a teológiában –, hogy *nem jelent valódi ellentmondást*, bár annak látszik” (J. I. Packer). Attól, hogy mi, emberek, korlátozottságunk miatt nem vagyunk képesek felfogni adott igazságokat, nem jelenti azt, hogy azok nem is léteznek. Például nem vagyunk képesek a nagyon magas hangok meghallására, de ez nem jelenti azt, hogy nincsenek ilyen hangok. Vannak átlátszó, és átláthatatlan tárgyak. Ugyanígy a Szentírásban is vannak átlátható és átláthatatlan dolgok, kijelentett dolgok és titkok, ha ez nem így lenne, akkor Biblia megszűnne Isten szavának lenni: „A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkozott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden ígését beteljesítsük” (5Móz 29:29). Természetesen az isteni bölcsességnek vannak olyan mélységei, amit korlátozott elménkel képtelenek vagyunk felfogni.

Éppen ezért *kötelességünk teljesítésére Isten képesít és ez nem más, mint a kegyelem munkája bennünk*. Miközben hirdetjük az evangéliumot, annak teljes tu-

datában tesszük ezt, hogy lelkileg halottakhoz beszélünk, amilyenek egykor mi is voltunk. Nem arra hívjuk a hallgatókat, hogy a saját természetes képességeik szerint higgyenek Krisztusban, azért, hogy Istentől születhessenek. Életet egyedül Isten adhat.

Ennek az igazságnak nagyon jó szemléltetője Lázár feltámasztása. Az életadó isteni szó, amelynek teremő ereje van, kelti életre a lelkileg halott embert. Jézus nemcsak parancsol Lázárnak, hanem képesíti is, hogy kijöjjön a sírból. A negyedik századi híres egyházatya imádsága is ezt az igazságot támasztja alá: „Add meg, Uram, amit parancsolsz, s követelj tőlem, amit csak akarsz!” (Ágoston). Isten az, aki bűnbánatot (megtérést) és bűnbocsánatot ad az Ő népének. (ApCsel 5:31) *(folytatjuk)*

Vajda Miklós lp., Kovászna

Pünkösdi bemerítés Zilahon. Abban a kegyelemben részesültünk, hogy az idei pünkösdi első napjának délelőtti újszövetségi alámerítést tarthattunk Zilahon. Az alkalomra a dicsőítő csoportunk sok szép énekkel készült. Orgonán Elekes Attila testvér kísérte őket, imára ifj. Pápai Lajos és Béczi Eliézer testvér buzdított, igéjük az ApCsel 1:4.7-8; 8:36-39 volt.

Vendég igehirdetőnk Király Tibor, nyugdíjas lelkipásztor volt Szilágyballáról, aki alapigének az ApCsel 2:1-6.12-23.32-42-öt választotta. Ő is örvendett az ünnepnek az ünnepben. Péter apostol pünkösdi üzenetének tartalmáról, hatásáról, tanácsáról és áldásáról beszélt.

A bemerítkezőkhöz Vass Gergely, helyi társlelkipásztor szólt az előbb megadott ígék alapján, a Szentlélek munkáját részletezte az alámerítkezők életében. Ozsváth Henrietta és Varga László többször és különböző alkalmakkor, két országban is hallotta lelkében Isten hívó szavát a megtérésre,

de az évek teltek, és csak mostanra jutottak el oda, hogy az Úr melletti döntésüket bemerítéssel is megpecsételjék. Az átöltözés ideje alatt Domokos Ernő, goroszlói gyülekezeti elöljáró beszélt a belülről kifelé haladó vetkőzés és öltözés szükségességéről. Igéje az Ef 4:22-24 volt. Az alámerítettekért Vass Gergely és Király Tibor lelkipásztorok imádkoztak kézrátétellel. Majd a gyülekezet részéről Nagy Anna lelkipásztorné üdvözölte őket. A Róm 6:4 alapján beszélt a lelki eltemettetésről és új életben járásról.

Az itt ismertetett ünnepi istentisztelet megtekinthető a Youtube-on, ha valaki rákeres élő közvetítéseinkre. A kegyelmes Úr tartsa meg a bemerítetteket és gyülekezetüket lelki-szellemi egészségben és növekedésben! *(Vass Gergely lp.)*

Kettős ünnep Kécen. 2022. április 18-án, húsvét másnapján 12 új tag öltött fehér ruhát és pecsételte meg Krisztusba vetett hitét a bemerítés vizében a kéci magyar baptista romagyülekezetben. A fehérruhások örömmel tettek bizonytságot a feltá-

madt Krisztusról, új életükről, és énekekkel is szolgáltak. A bemerítést Gombos Miklós testvér végezte. Igehirdetéssel Kőszegi Dániel testvér szolgált a Lk 24:13-35 alapján. A zsúfolásig megtelt imaházban örömmel dicsőítettük együtt a feltámadott és örökön élő Urat az ének-zene együttesével. Az ünnepély végén Dániel testvér hívogatta a jelenlevőket Krisztus követésére, és döntéseknek is tanúi voltunk. *(Ferenci Béla)*

Jubileum Pusztajlakon

Verőfényes reggelre virradtunk Pusztajlakon 2022. június 26-án, amikor a helybeli gyülekezet fennállásának a 140. évfordulójára emlékeztünk a hazalátogató testvérekkel. Az Úr kegyelméből és a testvériség összefogásával az elmúlt évben lecseréltük a tetőfedőt, kijavítottuk a mennyezetet és rendbe tettük az imaház épületét. Ez ünnepi alkalomra több felülről eljöttek az elszármazottak és családjaik, mintegy százan voltunk jelen. Az jubileumi istentiszteleten Papp László, körzetünk korábbi és egyedül helyben lakó lelkipásztora buzdított imára Tóth Miklós gyülekezeti vén testvérrel, aki az élesdi gyülekezet elöljárója. Bevezetőjében Albert István Zsolt ügyvezető lelkipásztor visszaemlékezett az 40 évvel korábbi ünnepélyre és Kiss László lelkipásztor / történész szavaira: „Ha egy gyülekezet életében 100 év alatt csak egyszer volt ébredés, a megalakulásakor, akkor az kevés.” Az Úr kegyelméből és a testvérek bizonyágetévéséből, amik délután hangzottak el, kiderült, hogy volt itt második kegyelmi kiáradás is, de

140 évre ez is kevés, és újra van szükség. Nagy Mihály nyugalmazott lelkipásztor testvér is köszöntötte a gyülekezetet, aki Magyarországon él, és egészségi állapota miatt nem vehetett részt a találkozón. Testvérünk majdnem 30 éven át járta az óriási körzet kicsiny állomásait és szolgált kitartással. Horváth Ferencz lelkipásztor Melbourne-ből is küldött köszöntő levelet, visszaemlékezve, hogy itt kezdte meg szolgálatát és közel 7 évig tapasztalta a testvérek szeretetét. Örömmel hallgattuk meg Bányai János és Bódis László nyugalmazott lelkipásztorok köszöntését is. A dél-előtti istentisztelet keretében ígét hirdetett és a történelemre is visszaemlékezett Kiss Lehel lelkipásztor, Szövetségünk Történelmi Bizottságának elnöke. Az alkalom szép mozzanata volt a közös úrvacsorázás. A testi javakkal terített asztal mellett folytattuk a beszélgetést, ami lehetőséget adott sok szép emléket feleleveníteni. A délutáni alkalom kötetlenebb volt és mindenki bizonyágot tehetett röviden megosztva sok szép és hasznos tanulságot.

Albert István Zsolt lp.

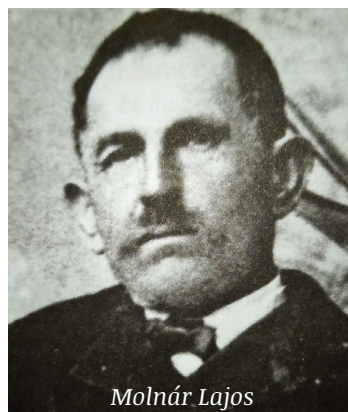
Molnár Lajos (1852-1921)

– Születésének 170-ik és bemenítésének 130-ik évfordulójára emlékezünk

Az, hogy Ferenc József osztrák császár és magyar király nagyszombati látogatásakor kezét fogott vele, mint az osztrák-magyar hadsereg tüzéralakulatánál szolgáló katonával, sokáig az egyik legmeghatározóbb emléke volt Molnár Lajosnak. Később aztán a Királyok Királyával, Jézus Krisztussal találkozott ez a székelyföldi fiatal ember, és attól kezdve minden átértékelődött az életében. Már gyermekkorában különös érdeklődést mutatott az örökkévaló dolgok iránt, ugyanis két éves volt, amikor elvezítette édesapját, akit a nevelőapja szerető gondoskodása nem tudott pótolni. Szülőfalujában, Nagybaconban járt iskolába, majd szolgálégyenként kereste meg a sokszor keserű kenyerét. Már házas ember volt, amikor még mindig a lét nagy kérdései foglalkoztatták: *Mi értelmű, célja van az ember életének, megfeszített munkájának? Hol és hogyan lehet teljes békességet, igazi örömet találni?* A templomban vasárnaponként hallottak enyhítették ugyan lelki szomjúságát, de mélységes szakadékot látott a bibliai igazságok és az igehallgatók életvitelének között. Ez a tény még inkább arra ösztönözte, hogy valódi keresztyén életre vágyakozzon, annak teljes komolyságával, áldásaival.

Ezidőtájt Tatter Vilmos bibliaárus fáradhatatlanul járta a székelyföldi tájakat, és terjesztette a Szentírást, a keresztyén irodalmat. Munkássága eredményeként 1888. május 13-án bemenítkezett a legelső – és sokáig az egyetlen – székely: a székelyderzsi Fancsal György. Két évvel később Tatter Vilmostól (feltehetően a baróti vásárban) kapott Bibliát Molnár Lajos, ugyanakkor az érdeklődését felkeltő hírt is a nagyszombati baptisták közösségéről. A bibliaárustól hallottak és az ige tanulmányozása juttatta el a megtérés és a hitvalló bemenítés szükségességének felismerésére. Naiv lelkesedéssel próbálta rávenni lelkészét, hogy kereszterje meg úgy, ahogy arról a Bibliában olvasunk. Felesége nem nézte jó szemmel férje buzgóságát, főként amikor már az egész környéken kezdtek úgy tartani, hogy Molnár Lajosnak elment az esze.

Feltehetőleg a bibliaárustól tudta meg, hogy a budapesti Wesselényi utcai gyülekezetben bemenítésre készülnek. Molnár Lajost nem lehetett lebeszélni a nagy költséggel járó, mintegy hétszáz kilométernyi, körülményes utazástól. Az sem tarthatta vissza, hogy épp a tervezett indulás előtt halt meg a nevelőapja. Ő azt olvasta a Szentírásban: „Temessek el a halottak az ő halottaikat!” Látva az elszántságát Meyer Henrik mélységesen megdöbben, és a hasonlóképpen megrendült gyülekezet körében, 1892-ben alámerítette

Molnár Lajos

tette Molnár Lajost is. Otthon megvetés, ellenszegülés és nyílt támadások várták. Azonban semmi sem tántorította meg a Krisztus-követésben, a bizonyágtételben, így öt év múlva, nagy érdeklődéssel övezve alámerítkeztek az első megterítők Nagybaconban.

Molnár Lajos nemsokára örömmel adott hálát azért, hogy felesége is a Krisztus tanítványa lett.

Egy tehén árán Bibliákat vásárolt, és a lélekmentés vágyával elindult a környék településeire. 1898-ban már hat székelyföldi gyülekezet alapító tagjait merítette alá Kornya Mihály Nagybaconban. Az évről-évre gyarapodó helyi gyülekezet előbb a Bedő Márton, majd a Molnár Lajos házánál tartotta összejöveteleit.

Kornya Mihály mindig szívesen ment a Székelyföldre, de a kiterjedt munkaterületén fennálló szükségek akadályozták ebben. Sokszor másokat (pl. a fugyivásárhelyi Alaffy Zsigmondot) küldött maga helyett az erdővidéki, alkalmi szolgálatokra, az úrvacsora kiosztására. 1900-ban Kornya Mihály megértnek látta az időt arra, hogy a szolgálatban kipróbált, és magát könyvek olvasásával is állandóan fejlesztő Molnár Lajost felavassa a Székelyföld legelső baptista prédikátorának. Nagybacon nemsokára a székelyföldi misszió körzetközpontja lett.

1902-ben új házat épített Molnár Lajos, amit úgy alakított ki, hogy egy tágas terem istentiszteleti célokat szolgáljon. Harmóniumot is vásárolt, azzal vezette a közösség éneklését. Mivel korábban a községi fúvószenekar tagja volt, kellő zenei ismerettel rendelkezett ahhoz, hogy megalapítsa a gyülekezet énekkarát és fúvószenekarát, mely szolgáló csoportok kiváló eszközöknek bizonyultak a missziómunkában, a különböző ünnepélyek, bemenítési alkalmak igei üzenetének elmélyítésében. A gyülekezeti szolgálatba a hét Molnár-gyermek (négy fiú és három leány) is bekapcsolódott.

A baptisták zaklatása a hatóságok, a népegyházi vezetők részéről szinte folyamatos volt. Molnár Lajost még a székelyudvarhelyi bíróság elé is hurcolták különféle iratok, „propaganda anyagok” engedély nélküli terjesztése címén. 1907 őszén az alispán betiltotta a nagybaconi baptisták összejöveteleit. Molnár Lajos egyenesen a fővárosba, Budapestre ment a helyzet megoldása érdekében, ahonnan minisztériumi igazolással tért vissza, mely szerint a baptisták közössége 1905 óta állandóan elismert gyülekezet. Jó diplomáciai érzékéről vall, hogy az „elismertek” vezetőivel (pl.

Udvarnoki Andrással, Darabont Gyulával) is szoros kapcsolatot tartott fenn. Közvetlen szolgatársai közül Ördög Sándor emelkedik ki leginkább, aki körzeti munkásként is tevékenykedett.

Molnár Lajos szolgálatának eredményeként sokan megismerték az Úr Jézus kegyelmét, és csatlakoztak azok kisebb-nagyobb csoportjához, akik Őt igaz hűséggel, a Biblia tanítása szerint akarták követni. Ez a szolgálat még akkor is gyümölcsöket hozott, amikor ő már régóta nem volt a földön élők sorában. Ő segítette hitre jutni a városházi Vass Andrást, akinek leszármazottai közül többen lelkipásztorok lettek.

Darabont Gyula így vallott Molnár Lajosról: „...érdekes ember, már megtérése előtt is erős és határozott jellem (...). Ezelőtt 30 évvel vásárolt Tatter testvértől egy Bibliát, melynek olvasása őt megtérésre vezette, s bár az egész község, sőt környék is gorombán ellene támadott, ő nem hátrált meg, hanem tél közepén elindult oly céllal, hogy hívó gyülekezetet keres, és ha egyszerű vallástétel után nem vennék fel, úgy addig tartózkodik közöttük, míg meggyőződhetnek valódi keresztyéni életéről, és alámerítik. Így jutott el előbb Nagyszalontára, majd Budapestre...” (Békehírnök, 1818, 181. old.)

Molnár Lajos, a Székelyföld első, avatott baptista prédikátora 1921-ben hunyt el, hatvankilenc éves korában.

Kiss Lehel, lp.

Tanévzáró Váradon

2022. június 19-én, vasárnap délután tartotta évzáró istentiszteletét a Nagyváradi Timóteus Bibliaiskola. „A felvételin döbbsenem rá arra, hogy milyen sok részlet van még a Bibliában, amit nem ismerek, ezért is hasznos volt ez a két bibliaiskolai év, hogy kiegészítsem a tudásomat. Visszatekintve azonban többet kaptam ennél, hiszen az elméleti ismeretek mellett rengeteg gyakorlati tanáccsal gyarapodtam, társaim részéről is. Személyes lelki életem is fejlődött, de arra is rájöttem, hogy milyen fontos a nem hívő barátaim felé való bizonyoságtétel”, mondta el Sallai Krisztina Aradról. A másik bizonyoságtévő végzős, Zsemlye Loretta arról beszélt, hogy „minden diáknak megvolt a saját keresztye, az egyetemre járás, érettségi, család, államvizsga, szolgálatok. De azt hiszem, hogy elmondhatjuk, hogy mindaz, amit ebben az időszakban tanultunk egymástól, még ha pillanatnyilag áldozattal is járt, de a jövőben biztos meglesz a gyümölcse. Én is azt tapasztaltam, amit sokaktól hallottam, hogy az iskola végén jöttem rá, hogy milyen keveset tudok a Bibliáról. Az evangelizálással kapcsol-

atosan azt tanultam meg, mennyire fontos elérhetőnek és áldozatkésznek lenni. Nekem nem megy könnyen kilépni a komfortzónámból, és azonnal indulni, amikor arra van szükség. Talán másnak sem. De ez kulcs, amit meg kell ragadnunk, mert ilyenkor derül ki, hogy megbíznak-e bennünk az emberek, elmondják-e a terheiket, és talán segíteni is tudunk nekik.” Ifj. Balla János (19) két évvel ezelőtti megtéréséről tett tanúságot, és arról, hogyan áldja meg Isten azt a keveset, amit mi odateszünk az ő szolgálatába.

A meghitt alkalmon dr. Vass Gergely zilahi lp. hirdette az Igét a talentumok példázatáról a Mt 25:14-30 igeszakaszról. „A bibliaiskola és a gyülekezeti szolgálatok igen alkalmasak talentumaink felfedezésének

Csoportkép a bibliaiskolásokkal és tanáraikkal

megkönnyítésére, ragyogóbbá tételére. Szükséges segítséget adnak az azokkal való gazdálkodáshoz, a sáfárkodás titkainak megismeréséhez és elsajátításához. Akik Isten kegyelméből bibliaiskolába járhatunk, Isten előtt fogunk számot adni a ránk bízottakról. De azok is számot adnak majd, akik ma nem diákként ülnek itt az istentiszteleten.” „Bár nehéz azt számba venni, Jézus ránk bízta vagyonát, tudniillik neki is van ilyen. Az Ő vagyona részben a mennyei Atyával és a Szentlélekkel való közösségben rejlik. Megnyilvánul életmódjában, bűn feletti győzelmében, ellenálhatatlan hatalmában, elvitathatatlan igazságában, kimeríthetetlen szeretetében, váltságművében. Azt várja a megbízottaktól, hogy szeretetből szolgáljunk neki és érte. A talentum másképpen minden örök érték, hasznos forrás és képesség, mulandó és vissza nem hozható lehetőség. A talentumok elképzelhetetlenül értékesek.”

Az igehirdetés után a végzős diákok megkapták a tanulmányaikat igazoló elismervényt, majd Giorgiov Adrián lelkipásztor, az iskola igazgatója felhívást intézett a fiatalokhoz, hogy vegyék természetesnek, hogy beiratkoznak a bibliaiskolába. Isten adjon erőt mindenkinek talentumai kamatoztatásához! (G. G.)

Tanévzáró a Szilágysági Baptista Bibliaiskolában is

Hálásak vagyunk Istennek, aki egy áldott alkalommal ajándékozott meg minket 2022. június 19-én, amikor a Szilágysági Baptista Bibliaiskola évzáró ünnepségére került sor Magyarországon. A délutáni istentisztelet keretében Borzási Pál szövetségi főtitkár hirdette az igét a Neh 8:1-12 alapján. A Biblia fontosságáról és valódi értékéről tanított, kiemelve, hogy a Szentírás szükséges, mindenki számára érthető, tekintéllyel bír, Istentől ihletett és elégséges.

Az igehirdetés után a bibliaiskolások szolgálata következett. Énekekkel dicsérhettük Istent, majd a végzős diákok számoltak be arról, hogy mit is jelentett számukra az elmúlt két év. A többiekkel együtt én is elmondhatom, hogy különös áldás volt része lenni ennek a közösségnek. Isten rengeteg új dolgot tanított nekünk: bibliai alapismeretekkel és gyakorlati alkalmazások elsajátításával gazdagodhattunk. Minden tantárgy és tanítás a szolgálat fele irányította figyelmünket. Isten arra hív mindannyiunkat, hogy szolgáljunk elsősorban Neki, de ugyanakkor a gyülekezet és a meg nem tért emberek felé is.

Ezek után Veress Ernő lelkipásztor testvér, az iskola igazgatója adta át az okleveleket a végzős diákoknak, majd Pál testvér áldásért kért további életükre. Az alkalmat a helyi gyülekezet szeretetvendégsége zárta.

Tanáraink és a diákok nevében bátorítjuk azokat, akik vágnak meg tapasztalni Isten közelségét és ennek áldásait, hogy iratkozzanak be a Bibliaiskolába. „Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét” (2 Tim 2:15).

Dimény Dorottya

Vénavatás az aradi Reménység Gyülekezetben

Pünkösöd első napján, június 5-én rendkívüli ünnepi eseményt tartottunk. Ritkán kerül sor arra, hogy egy gyülekezet véneket bízson meg a gyülekezet lelki építésével és felvigyázásával. Ebben a különleges áldásban lehetett részünk, amikor két tapasztalt lelki szolgálattevőt: Deák Ferenc és Kulcsár József testvéreket hivatalosan is felavattunk az Úr munkájának végzésére.

Alkalmi igehirdetéssel Szűcs Sándor testvér, missziókerületünk elnöke szolgált. Az igei üzenet (2Sám 18) a szolgálattevők jellemét és viselkedését emelte ki. Sok gyakorlati tanácsot hallhattunk, amint megvizsgáltuk Joáb és két futára viselkedését, valamint Dávid magatartását. Az avatandó testvérek is bizonyosságot tettek megtérésükről, elhívásukról, valamint a szolgálatról, amit Isten eddig rájuk bízott.

Az avatóbizottság tagjai Szűcs Sándor, Boros Róbert, Kiss László, Varga Géza, Tóth János és Sallai Jakab voltak. Az ünnepélyes áldáskérő imák után köszöntések és bátorítások hangzottak el a lelkipásztorok, valamint gyülekezeti vezetők részéről. Délelőtt a helyi gyülekezet énekkara, délután pedig a pengetős-zenekar szolgált. Áldott alkalom volt együtt kérni Isten áldását és erejét a szolgálatra és szolgálattevőkre. Hisszük, hogy a felavatás bátorításként szolgál a két testvérnek, akiket ebbe a biblikus szerepkörbe kijelöltünk, és épülésére lesz a helyi, valamint a környező gyülekezeteknek. Az Úr áldja meg az ő munkáját és munkásait!

Sallai Jakab, lelkipásztor

Missziókerületi lelkipásztori találkozó Kolozsváron

2022. június 27-én, hétfő délután a kolozsvári missziókerület lelkipásztorai találkoztak Kolozsváron, ahol tíz szolgatárs vett részt. Kiss Lehel lp., a missziókerület alelnöke az Ézs 55:1-3 alapján buzdított imára, Isten három felhívását említve, amelyek segíthetnek abban, hogy lelkünk gyönyörködni tudjon lelki kövérségben. Az egyik az, hogy: „Hallgassatok!” Ezt kell tegyük, mikor elcsendesedünk imában az Úr előtt, felé fordítva füleinket, készen az engedelmességre. A második felhívás: „Jertek!”, meg van terítve az asztal Isten részéről és Ő hív, hogy részesedjünk az elkészített javaiban. A harmadik felszólítás így szól: „Vegyetek és egyetek...”

Az imaáhitat után Rajna Ottó lp., a missziókerület elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, majd minden lelkipásztor részéről elhangzott a családi és a gyülekezeti életet bemutató beszámoló, ami után együtt emeltük fel újból szavainkat imádságban Istenhez. Rajna testvér a Zsolt 59:10-11 verseivel köszöntötte Kelemen Sándor és Kiss Lehel lelkipásztorokat, akik új körzetben (másik missziókerületben) fogják tovább végezni szolgálatukat, illetve Szabó Mihály lelkipásztort, aki Besztercére és körzetébe érkezett lelkipásztori szolgálatra. Rajna Ottó lp. négy gondolat alapján kívánt erőt testvéreinknek a lelki munka végzésében az új helyen. Kívánta az

Rajna Ottó, Kelemen Sándor, Kis-Juhász Vilmos, Szabó Mihály, Tóth Róbert, Kiss Lehel, Pap Lénárd, Oláh Lajos, Máté Miklós és Ferenczi Lajos.

Úr erejét, aki mindig az erő forrása minden lelkimunkásnak. Felhívta testvéreink figyelmét, hogy legyenek mindig figyelmesek az Úrra, mert Ő az, aki biztonságot adhat az új szolgálati helyen is. Oláh Lajos lp., a missziókerület titkára átadott testvéreinknek egy jelképes ajándékot a missziókerület lelkipásztorai részéről. Kelemen Sándor volt beszercei lp. Székelykeresztúron és körzetében fogja végezni tovább lelkipásztori szolgálatát, míg Kiss Lehel lp. Értarcsán és körzetében.

Tóth Róbert lp., Vajdahunyad

Felvételi a nagyváradi Timóteus Bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet alapfokozatra és a levelező tagozatra. **Az alapfokozat** hétvégi oktatást foglal magában péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között. A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció.* **A levelező tagozat** hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztyén élet, Evangélizáció és tanítványság.* Mindkét tagozatra **a felvételi 2022. szept. 24-én, délelőtt 10 órakor** kezdődik a bibliaiskolánál!

A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 11-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Bert-helot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: imo.oradea@gmail.com.

Isten szíven

Vajon mekkora lehet Isten szíve? A szilágysági Barnabás Csoport idei táborzása során azt vizsgálta, mit jelent Isten szíven lenni, Isten szíven élni, Isten szíven megbékélni.

2022. június 13-án kezdődött az egyhetes jubileumi tábor. Immáron 10. alkalommal találkozott a szilágysági Barnabás Csoport a Hargita Keresztény Táborban. Krasznáról, Sarmaságról, Szilágyballáról, Percsenből, Varsolcraól és Zilahról azért fogtak össze a szülők annakidején, hogy sérült gyermekeiknek fejlesztési lehetőségeket keressenek. Így alakult meg a csoport és többek között a táborozási lehetőség is, ahol az évek során sok élménnyel, megtapasztalással gazdagodhattak úgy a sérültek, mint gondozóik is. Ez a 30-40 fős csapat a mindenütt jelenlévő Isten arcát keresi évről évre. A Mindenhatót, aki teljes a szeretetben és azt üzeni, minden ember számára, hogy „nem véletlen, hogy megszülettél, nem véletlen szeszélye.” A Teremtőnek terve, elrendelése van mindannyiunk életével. A kérdés csak az, hogy belehelyezkedünk ebbe a tervbe, kapcsolódunk-e hozzá,

keressük az akaratát, vagy makacsul ellenállunk?

A tábor során a Biblia alapján megvizsgáltuk Isten szívét, a tanítványok szívét és rajtuk keresztül a magunkét is. A beszélgetéseket és a tanításokat Budai Evódia, Kui Enikő, Nagy Ferenc és Nagy Anna vezették. Lehetőség nyílt ének-zenei fejlesztésre Lisztes Piroska magyarországi zenepedagógus segítségével, mozgásos játékokra és kézügyességet fejlesztő tevékenységekre Cozák Éva gyógypedagógus és Fehér Adrienn vezetésével, szerepjátékokra, sok-sok éneklésre és vidámságra, amely által feltöltődött a szív és a lélek. A Biblia tanulmányozása és az áhítatok közelebb vittek minket Istenhez, ezért egy óriási szívvel ábrázolva a tábor végére jelképesen mindenki felhelyezte a saját szívét a Mennyei Atya szívére. Jó azt tudnunk, hogy Isten szíve hatalmas és hogy mi is ott vagyunk benne! „Az Úr nem azt nézi amit az ember, mert azt ember azt nézi, ami a szeme előtt van, az Úr pedig azt nézi, ami a szívben van.” Hálásak vagyunk, hogy az idei tábor is megvalósulhatott. Köszönjük azoknak, akik imádsággal és anyagiakkal is támogatták a hátrányos helyzetű családok táboroztatását! **(Nagy Anna, Zilah)**

Hirdetés és felhívás

Emlékeztetni szeretnénk a gyülekezeteket, hogy a Solidaris Egyesület Menedékszobáját biztosítani tudjuk betegeknek illetve hozzátartozóiknak Kolozsváron és Marosvásárhelyen. A szoba 3 éjszakáig ingyenesen vehető igénybe, ez után éjszakánként 30 lejbe kerül. A kolozsvári szállás Lakatos Beátánál (0731 565 656) a marosvásárhelyi Sajó Enikőnél (0720 565 656) kérhető. A www.solidaris.ro oldalon szintén le lehet foglalni a szobát. Ha Isten kegyelméből nem kell igényelned a szobát, támogathatod a 8864-es számon, üzenetben elküldve a SOLIDARIS szót, ami 4 euró / hónap támogatásnak felel meg. Köszönjük szépen! 🙏 🇷🇴

MENEDÉKSZOBÁ

Ingyenes szállás betegeknek és hozzátartozóknak.

CAMERĂ DE REFUGIU

Cazare gratuite pentru bolnavi și aparținători.

8864 cod SOLIDARIS
4 euro / luna

Májusi testi, lelki feltöltődés nőknek

– „Érezd és lásd” mentálhigiénés hétvége Solyomkövára

bizonyosságtétel

2022. május 6-8. között nők egy csoportjával vehettünk részt egy keresztyén női hétvégén a solyomkövári Bethel-táborban, Budai Evódia szervezésében. Az Erdély több vidékéről származó résztvevőkön kívül határon túlról is érkeztek az alkalomra.

Izgattottam vártam ezt a hétvégét. Úgy érkeztem az alkalomra, hogy nagy szükségem volt lelki- és testi feltöltődésre is, mivel elég nehéz időszak volt mögöttem. Jó volt megtapasztalni, hogy a testi táplálék mellett (amit a szervezők nagyon ízletesen elkészítettek), Isten gondoskodott a lelki feltöltődésről is. Többek közt a samáriai asszony történetét vettük át, és jó volt újra azt hallani és tudatosítani magunkban, hogy valóban csak egy érintés kell, és Isten újat tud kezdeni velünk. De minden Istentől jött áldás átvétele előtt kezeinket meg kell üresítsük ahhoz, hogy meg tudjuk Őt érinteni, és Ő meg tudja ragadni a kezeinket.

Arról is hallottunk, hogy nagyon fontos, hogy megőrizzük női identitásunkat az élet minden területén.

Különös áldás volt, hogy őszintén tudtuk beszélgetni, meg tudtunk nyílni egymás előtt, olyanokkal is, akikkel esetleg még soha nem találkoztunk azelőtt, de Isten ott volt és munkálkodott közöttünk. Olyan élethelyzetekről hallhattam, amik arra mutattak rá, hogy a többi résztvevő is harcol, küzd a hétköznapiakban, nemcsak nekem vannak nehéz napjaim. Ezek után tudtunk egymásért imádkozni. Éreztünk Isten jelenlétét. A közös éneklések még jobban ráhangolódtunk a hétvégén áttekintett témákra és igazságokra.

Aktív pihenés gyanánt kreatív tevékenységeken való részvételre is lehetőségünk volt. Feltöltődve és örömmel érkeztem haza, megláthattam és érezhettem az Úr jóságát. Minden kedves nőtestvéremnek ajánlom, hogy ha lehetősége van, vegyen részt az ilyen hétvégéken.

Parászka Dénes Renáta, Nagyvárad

Felvételi hirdetése teológiai tanulmányok végzésére

A BTA felvételit hirdet a 2022/2023-as egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak – alapképzés (BA- licenciátus diploma).** A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés (BA- licenciátus diploma).** Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

3) Szintén a 2022/2023-as egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés időtartama 4 félév.

4) **A mesterképzésen belül lehet jelentkezni zenei specializációra is.** Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>. További információ a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700). **Meghosszabbított jelentkezési határidő:** szeptember 7.

Kitartás!

Életünk során megannyi nehéz helyzet ér bennünket, amiben a kitartás erényét kell gyakorolnunk. Kitartás a tanulásban, az új képességek elsajátításában, a gyakorlásban. Kitartónak lenni az imádkozásban, a másokért való közbenjárásban. Rendszeres imádkozás egy olyan barátért, akiért talán már hónapok, évek óta imádkozok, hogy megismerje Istent. Kitartás a börtben, a kérsben, a várakozásban. Kitartás a gyógyulásban és a gyógyuláshoz vezető úton. A szolgálatban. Az Ige folyamatos megismerésében. Isten megismerésében. Kitartónak lenni apró helyzetekben, nap mint nap – az újjászületéstől a beteljesedésig tartó időszakban, amíg elnyerjük az ígéretek. A legnagyobb próba az embert sokszor abban éri, hogy amit elkezdett, azt be is fejezze. Akkor is hű legyen az elhatározásokhoz, ha nem esik jól. Hiszem, hogy a Szentlélek munkálja a kitartást, az állhatatosságot és az ebben való fejlődést is. Hiszen Isten nem stagnálásra hívott bennünket, hanem állandó, folyamatos fejlődésre.

Jézus egész földi életére jellemző volt a kitartás – a kísértésekben, szenvedésben, a kereszthalálban. Legyen Ő példa számunkra, amikor megkörménykezik a csüggedés gondolata! „Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki a bűnösöktől ilyen szidalmazást szenvedett el, hogy lelkekben el ne csüggedjete!” (Zsid 12:2-3)

Azt vettem észre, hogy kitartóbban végzem feladataimat, ha vállalom az elszámolhatóságot. Bátran kérünk segítséget! Isten képes bölcsességet adni minden helyzetben, hogy okosan járjunk el, s javunkra fordíthassa azt. Tegyük magunkat elszámolhatóvá! Egy lelki barát, testvér segítséget nyújthat a bátorításban, tanácsadásban,

lelki támaszban, s ha megosztjuk vele célunkat, kísértéseinket, könnyebb lesz kitartónak lenni. De ne csak segítséget kérjünk, mi is legyünk készek arra, hogy terhet hordozzunk! Legyünk az a barát, akihez bizalommal fordulhatnak mások, legyünk szeretetteljesek egymással!

Egyszer egy fiatalember ment oda Robert Chapmanhez, mesélt neki az életében lévő nehézségekről és problémákról, majd arra kérte, hogy imádkozzon vele, hogy állhatatos maradjon a kitartásban. Chapman azt mondta neki: „Imádkozzunk most!”, majd így szólt: „Ó, Istenem, ajándékozz ennek a fiatalembernek nyomorúságot!” A fiatal férfira ez igen sokkolóan hatott, és azt felelte: „Chapman úr, én arra kértem, hogy kitartásért imádkozzon számomra, nem pedig nyomorúságért!” – „Fiatal barátom, a nyomorúság munkálja a kitartást!”

Minél több próbát állít elénk Isten, minél többet győzünk le az Ő segítségével, annál erősebb emberek leszünk. Ne feledjük, Isten nem hiába enged meg különböző helyzeteket – megadja a lehetőséget a fejlődésre, meg szeretne tanítani kitartónak lenni. Mert ezt is tanulni kell. Sokszor nem azt adja, amit kérünk, hanem amire szükségünk van. Jobban ismeri szívünket, gondolatainkat, mint saját magunk, és tudja, mi az az adott helyzet, amin keresztül formálni tud bennünket. Használjuk fel a nehézségeket is arra, hogy kiformalódjon bennünk a kitartás erénye! Egy ismert ének szövege így szól: „Mikor versenypályám végén a mennybe érkezem, / Igaz bírám elé állok, s ő így szól majd nekem: / „Nemes harcod megharcoltad, futásod véget ért - / Gyere, vedd át méltó díjadat a kitartásodért!” A zsoltáríróval együtt száll fel kérésem: „Bárcsak állhatatosan járhatnék utadon, megtartva rendelkezéseidet!” (Zsolt 119:5)

Kulcsár Szintia, Szilágypercse

Isten egy olyan korszakban ajándékozott meg minket fiatal éveinkkel, amikor mindennapos harcot jelent számunkra a kitartás. Generációnkra jellemző, hogy hamar elfogy a motivációnk, elszáll a lelkesedésünk, és amibe belekezdünk, arról viszonylag hamar le tudunk mondani, ha azt érezzük, hogy nehézséget jelent számunkra.

Először is azzal biztatlak, hogy nem vagy egyedül. Ez egy elég „olcsó” vigasz, de számomra is sokat jelentett, amikor rájöttem, hogy nem csak egyedül kell szembenéznem ezzel a problémával. Rengeteg téren fontos a kitartás az életben. Ha tanulsz, ha terveid vannak, ha már dolgozol, ha sportolsz, vagy ha Istennel való kapcsolatodat akarod ápolni. Ha nem vagyunk kitartóak, akkor nagyon hamar elveszítjük a kedvünket az adott feladattól, és sosem fogjuk igazán teljes odaadással csinálni azt, mert „úgysem értek hozzá”, „nem nekem való ez”, „majd megcsinálja valaki más, aki nek jobban megy”.

A Biblia számos példát hoz elénk, olyan személyeket, akik nehéz helyzetekben is kitartóak, állhatatosak voltak. Ott van Noé, aki számomra az egyik legnagyobb példa. Persze akkoriban nem 80 év volt az átlagos élethossz, és valószínű, hogy az életkorra is másképp tekintettek az emberek, mint ma. Noé első említésekor az 1Móz 5:32-ben már 500 éves volt, mikor beszállt a kész bárkába, akkor pedig 600. A bárka építése több évtizeden át tartott. Arról a periódusról van szó, ami Isten bárkaépítésre szóló felhívása (1Móz 6:14-21) és a vizek elszabadulása között telt el.

Ugye nem csak engem döbbsent le minden egyes alkalommal ez a „röpke”, körülbelül 100 év? Ha már csak magára az elvégzendő feladatra tekintünk, akkor is megdöbbsentő, ahogyan elszánta magát, és kitartott.

Ez idő alatt Noénak biztosan voltak olyan pillanatai, amikor kételkedett, vagy azt mondta, hogy inkább hagyja az egészet, de mégis kitartott, és ennek jutalmaként megmenekült ő és a családja. Belegondoltam, hogy mi lenne, ha ma valaki csak úgy elkezdne magának egy úrhajót építeni (hogy korhű példa legyen). Noé nem egy korabeli Elon Musk volt, akiről az gondolták, hogy meg akarja hódítani a világot a tervével, hanem egy egyszerű, istenfélő ember.

Sajnos sokszor hiába van előttünk egy-egy ilyen konkrét, erőteljes példa, mert elfelejtjük, hogy aki Noénak adott hitet és kitartást, az nekünk is tud adni. Ezzel nem arra bátorítalak, hogy kezdj el úrhajót építeni - bár érdekes lenne - hanem arra, hogy ne a körülményekre nézzünk, hanem a célra. Soha ne szégyelljünk kitartó lelkületet kérni! Légy állhatatos az imáidban, és Isten állhatatossá tesz az élet más területein is: „Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket.” (Jer. 29:12). Jézustól vehetjük a példát, aki úgyszintén kitar- tott a mi megváltásunkért, ráadásul szenvedve tartott ki. „Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthet- lenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hi-

szen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úr- ban” (1Kor 15:58). Isten arra hívott el minket, hogy világos- ságban járjunk, „ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egy- mással...” (1Jn 1:7). Éppen ezért fontos az, hogy támogassuk és bátorítsuk egymást az állhatatosságra. Ez külső nógatás- ból, és sablonos motivációs szövegektől sosem fog hatást el- érni. Isten ezt belülről munkálja bennünk, ezért kérjük Őt, hogy adjon bölcsességet ehhez. Olyan sokat jelent, ha őszin- te dicséreteket kapunk a körülöttünk élőktől. Például: „Múltkor is olyan jó volt a szolgálatod!”, „Te lennél rá alkal- mas!”, „Olyan jó, amit csinálsz!”. Néha egy ilyen megjegyzés napokig feltölti az embert és sokkal motiváltabb lesz. Fi- gyeljünk egymásra, és bátorítsuk egymást a kitartásra.

Ha eddig úgy érezted, hogy nem vagy elég kitartó, és szükséged van arra, hogy Isten ereje, szeretete, és bölcses- sége munkálja benned ezt, akkor kívánom, hogy tapasztald meg! „Sőt, dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mert tud- juk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot, az álha- tatosság a reménységet, a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk ada- tott Szentlélek által.” (Róm 5:3-5)

Oláh Gergő, Kiskapus

Tinisarok:

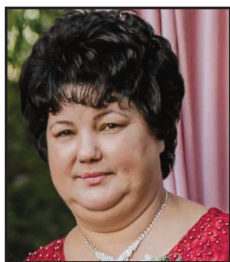
Hogyan válasszunk hobbit?

Általában tizenéves korunkban fedezzük fel vagy döntjük el, milyen szabadidős tevékenységeket élve- zünk a legjobban, majd ennek megfelelően választjuk és folytatjuk ezeket a jövőben is. De még mielőtt vala- melyik hobbink kiemelkedne a többi közül, több időt és energiát igényelve részünkről, meg kell győződ- nünk arról, hogy ez jó-e a lelkünknek; akár a hobbi önmagában, akár a mi magatartásunk annak űzése közben.

Tegyük próbára jelenlegi hobbijainkat a következő igever- ség segítségével: „Egyébként pedig, testvéreim, *ami igaz* (egyezik a Szentírás tanításával), *ami tisztés- ges* (méltó Isten népéhez), *ami igazságos* (helyes másokkal szemben), *ami tiszta* (megőrzi az elmét és a testet az erkölcstelenségtől), *ami szeretetreméltó* (ami elismerést és elfogadást érdemel), *ami jóhírű* (amit ajánlani lehet), *ha valami nemes* (erényes) és *dicsére- tes, azt vegyétek figyelembe.*” (Fil 4:8).

Válasszunk magunknak olyan hobbit, amelyben cselekedeteink, szavaink és gondolataink összhang- ban vannak azzal a magatartással, amit Isten elvár tőlünk.

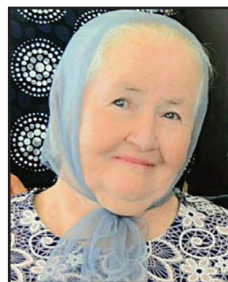
(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

■ † **Budai szül. Gál Rebeka** 1974. augusztus 29-én született hívő családban. Testvérei Kelemen, Benjámín és József. Vasárnapi iskolába járt és 14 éves korában megtért és beme-
rítkezett. 1994-ben házasságra lépett Budai La-
jossal, akivel Bagoson éltek házasságban 28 éven át. Életüket Isten két gyermekkel ajándékozta meg: Tamással és Zsuzsannával, és egy unokával, Jázminnal. Sajnos, 48-ik életévében nem várt betegség érte és mindössze két napi kórházi kezelés után, 2022. február 24-én elhunyt. A temetési istentiszteleten Borzási Pál, Eszes Zoltán és Pap Benjámín lelkipásztorok hirdették Isten Igéjét. Az Úr vigasztalja a gyászoló rokonokat és a gyülekezetet! (Pap Benjámín lp.)

■ 2022. június 3-án került sor † **Antal Irma** testvérnőnk temetésére Szilágyballán. Testvérnőnk 86 földi évet kapott az Úrtól, akit élete végéig hűen szolgált és szeretett. Fiatalon megismerte Megváltóját és új életéről 14 évesen bizonyosságot tett a beme-
rítés vizében. Hűséges, imádkozó asszony volt, aki rendszeresen imában hordozta gyermekeit, unokáit, szeretteit. Nagyon szerette az Úr népét és az Úr há-
zát. Amíg tehette, minden alkalommal jelen volt a gyülekezeti alkalmakon, ahol élő imáival dicsérte Megváltóját. Miután egészségi állapota már nem tette lehetővé, hogy az imaházba eljöhessen, otthonában imádkozott a közösségért és a gyülekezeti alkal-
mak áldásáért. Asztalán mindig nyitva volt Bibliája és az áhítatos könyv. Temetésén az Úr vigasztaló üzenetét Veres Ernő helybeli lelkipásztor szolta az 1Krón 29:28 alapján. Testvérünk az ige fényében Dá-
vid életéből hozott képekkel figyelmeztetett arra az igazságra, hogy a hívő ember élete akkor teljes, ha Krisztusra mutat. Ha Krisztust megismertük, éle-
tünk róla kell prédikáljon szavakban és cselekedetekben egyaránt. A temető kertben Király Tibor nyugalmazott lelkipásztor szolt az egybegyűltekhez és hirdette a feltámadás ígét. A szilágyballai gyüleke-
zet énekara és zenekara alkalmi énekekkel szol-
gált. Kívánjuk, hogy az Úr pótolja testvérnőnk meg-
üresedett helyét a gyülekezetben és adjon vigasztalást a gyászoló család minden tagjának! (Veres Teréz)

■ Június 19-én búcsúzott a szilágyballai gyülekezet † **Rácz Mihályné, szül. Balla Eszter** testvérnőtől, aki-
nek az Úr 81 évet adott ezen a földön. Személyében

egy kedves, jó lelkületű, vendég-
szerető, szolgálatkész testvérnő
távozott el közülünk. Mosolya,
kedves szavai megmaradnak az
emlékezetünkben. Testvérnőnk
fiatalon, 16 éves korában fogad-
ta a szívébe az Úr Jézust, mint
Megváltóját, akinek élete végéig

hűséges követője maradt. Komolyan vette a hívő
életet. Gyermekeit igyekezett a Biblia tanítása sze-
rint nevelni. Szerette a gyülekezetet. Valahányszor
megérintette az ige, kész volt a bizonyágtevésre.
Házának ajtaja mindig nyitva volt a vendégek előtt.
Miután betegsége miatt már nem tudott az imaház-
ba eljönni, a képernyőn keresztül követte az isten-
tiszteleteket. Gyengülő fizikai állapota még közelebb
vonta Megváltójához. Tudatosan készült az örök ha-
zába. Temetésére sokan eljöttek a népes családból, a
helyi gyülekezetből és a faluból. Isten vigasztaló ígé-
it Király Tibor nyugalmazott lelkipásztor, Borzási
Pál lp. és Veres Ernő helyi lelkipásztor hirdették. Ki-
rály testvér az Eszter könyve 5,1-2 alapján a Kirá-
lyok Királya elé való készülés fontosságáról szolt. Fi-
gyelmeztetett életünk végességére és a kegyelmi idő
lejártának közeledtére. Borzási Pál testvér a Jn 10:9
alján románul hirdette az Úr ígét. Veres Ernő lp.
a temető kertben szolta a vigasztalás ígét a Jel 21:22-
27 alapján figyelmünket a mennyországra irányítva,
ahol mindig együtt lehetünk majd a mi Megváltónk-
kal és előrement szeretteinkkel. A szilágyballai gyü-
lekezet ének- és zenekara alkalmi énekekkel szol-
gált az Úr dicsőségére. Az Úr tartsa meg testvérnőnk ál-
dott emlékét közöttünk és gyógyítsa be szerettei szí-
vében a gyász fájdalmas sebet. (Veres Teréz)

■ 2022 április 25-én kísértük
utolsó földi útjára Szalárdon †
Mierlut Sándor testvérünket, aki
az élettel megelégedve, 90 éve-
sen hagyta hátra népes család-
jának a következő ígéretet:

„...Ímé én meghalok, de az Isten
veletek lesz” (1Móz 48,21b). Is-
ten gazdagon megáldotta a valamikori árva fiút mi-
után megtért és Krisztusnak adta az életét. Felesé-
gével Ilonkával 62 évet élhettek boldog házasság-
ban és ha voltak is életében hanyatlások, nehézsé-
gek a kegyelmes Úr megerősítette, megújította. Te-
metésén sógora Cséki Barna gyülekezeti vén és Ve-
ress Efraim lelkipásztor hirdették a vigasztalás ígé-
it. (Veress Efraim lp.)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (43.)

Simeon törzse

Simeon törzse Kánaán déli részén, Beérseba környékén kapott területet letelepedésre a honfoglaláskor. Mivel ez Júda örökségének a közepén volt, ez a terület később beékelődött és beolvadt Júda örökségébe: „Júda fiainak a részéből adtak Simeon fiainak örökséget, mert Júda fiainak az osztályrésze elég nagy volt ehhez. Ezért kaptak örökséget Simeon fiai azoknak az örökségén belül” (Józs 19:9).

Az első népszámláláskor, amelyet nem sokkal az Egyiptomból való kivonulás után tartottak, Simeon törzsében még 59.300 hadra fogható férfi volt (4Móz 1:22-23.), de a közel 40 évvel később tartott népszámláláskor már csak 22.200 férfi maradt (4Móz 26:12-14). Bár az ÓSz említi őket a királyság ideje alatt is (1Krón 4:24-31; 12:23. 25. 27:16. 2Krón 15:8-9. 2Krón 34:1-3. 6-7), úgy tűnik, egyre inkább beolvadtak Júda törzsébe. Ennek oka abban keresendő, hogy Jákób a Sikemben rendezett vérfürdő miatt (1Móz 34:25-31) kijelentette Simeonról és Léviről: „eloszlatom őket Jákóbban, és elszélesztem Izráelben” (1Móz 49:7). Később csak Ezékiás király ideje alatt vannak még megemlítve, amikor 500 simeoni legyőzte az amálekiek egy részét és letelepedtek a földjükön (1Krón 4:42).

A 12 törzs közül, József két részt kapott Efraim és Manasse által. Így 13-ra emelkedett a törzsek száma, de mivel Simeon Júda része lett, továbbra is 12 törzs maradt. Ám nemcsak Simeon, de Lévi sem kapott külön örökséget, hanem csak 48 várost a többiek örökségében, az egész országban (4Móz 35:7. Józs 21:41). Lévi nélkül 11 törzs maradt. Ez összhangban van azazal, amit Ahia próféta megjövendölt: „Én kiszakítom az országot Salamon kezéből, és tíz törzset neked adok, egy törzs azonban az övé marad szolgáért, Dávidért” (1Kir 11:31-32).

Az ország kettészakadása után a törzsek száma bonyolultabb kérdéssé válik, ha figyelembe vesszük, hogy amikor Roboám harcolni akart az északi törzsekkel, akkor Benjámín nemzetségét is összegyűjtötte (1Kir 12:21). De Benjámín jöllehet harcias nép volt, számbelileg nagyon kevesen alkották.

Felmerül a kérdés, hogy ha Simeon beolvadt Júdába, és ha Benjámín is Júdával tartott, akkor hogyan lehet az északi országrészt „tíz törzs”-nek nevezni? A válasz: csak úgy általánosan lehet, másképpen nem. Mert az északi királyságrészhez összesen kilenc törzs tartozott (Efraim, Manassé, Gád, Áser, Rúben, Dán, Naftali, Izsakhár és Zebulon), a déli királyságot pedig valójában négy törzs alkotta: Júda, Benjámín, Simeon és Lévi. (Dr. Borzási István)

1992 – a Magyar Baptisták I. Világtalálkozója Budapesten*

Budapest, Magyarország fővárosa forr a néhány hete tartó augusztusi kánikulában. Sehol egy felhő, sehol egy szellő. A külföldi meghívottak, vendégek már augusztus 21-én, pénteken megérkeztek, ki korábban, ki 18-20 órás határmenti zárlatot végig izzadva, verejtékezve. Mondanom sem kell, milyen jóleső érzéssel vettük át felfrissítő, pihentető szálláshelyeink kulcsait, ahol nemcsak testben, de lélekben is felkészülhettünk a világ baptistáinak nagy találkozására.

...1992. augusztus 22. – szombat 10 óra. A Népstadion közel 3500 férőhelyes fedett Olimpiai Csarnoka csaknem zsúfolásig megtelt hallgatókkal, küldöttekkel. A hosszanti elhelyezésű csarnok végében hatalmas világoszöld drapérián félméteres betűkkel a nap lényegét kifejező felirat: „MAGYAR BAPTISTÁK I. VILÁGTALÁLKOZÓJA”, valamint a találkozó jelmondata: „A REMÉNY-SÉGBEN ÖRVENDEZZETEK!”. (...) Az ünnepi megnyitót Kovács Géza debreceni lelkipásztor által vezetett imaóra előzi meg, ahol az 1Pt 1:3 alapján könyörög a nap áldásaiért a külföldi lelkipásztorok egy csoportja. Viczián János, a MABAVIT igazgatója köszöntő szavaival hivatalosan is megnyitja kapuit a Világtalálkozó. „Ha komolyan vesszük ezt a találkozást, akkor most sokat kell imádkoznunk gyülekezeteink megújulásáért. Mindezt reménységgel tesszük, mert tudjuk, a mi Istenünk él, és nem távol, hanem közöttünk, bennünk. Alakuljanak ki jó emberi kapcsolatok az Úr által.” Révész Árpád, a magyarországi Baptista Egyház Elnöke az 1Pt 1:13 verseivel buzdít, hogy Isten gyermekei tartsanak szent összegyülekezéseket, ahol Őelőtte örvendezhetnek, szomorkodhatnak, tarthatnak bűnbánatot. Mind a kettőre szükség van.

A seregszemlén számba vettük, hogy kik vagyunk és honnan jöttünk. Megtuttuk, amit a video-kamerák és fényképezőgépek filmtekercsei is rögzítettek, hogy a reflektorfényben úszó sportcsarnokban Ausztrália, az Egyesült Államok, Anglia, Olaszország, Németország, Felvidék, Kárpátalja, Vajdaság, Erdély és az anyaország mintegy harmincezer baptista hívőjének képviseletében 3043 küldött van jelen. Szűnni nem akaró taps köszöntötte a küldötteket, bárhonnan is érkeztek a találkozóra. „Nagy napjai voltak ezekben a napokban a magyarságnak, amelyek azt bizonyítják, hogy van igény a magyarságra. Különösen fontos ez akkor, amikor az Egyház képviselői, akik különböző országokban élnek, >>>

Az első Világtalálkozó résztvevői a Tahi táborban

>>> kapcsolatot teremthetnek egymás között”, mondta a magyar kormányfő nevében Dr. Lukács László államtitkár. A nap tűző fénye nem hatol ugyan át a csarnok szigetelt fedelén, mégis nagy a hőség. Isten népe azonban türelmesen hallgatja a Szentírás tanításait, amelyet délelőtt László Imre ócsai lp., a Békehírnök felelős szerkesztője a Róm 1-12 versei alapján végez a magyarországi Baptista Egyház Központi zenekarának kíséretében. Dél fele jár az idő, amikor Veress Ernő lp. beszámol a magyar baptisták fórumán a romániai Magyar Baptista Szövetség megalakulásáról, az annak keretében létrejött hargitai Ifjúsági Tábor, valamint a „Filadelfia” otthona létrejöttéről, kihangsúlyozva a hálaadással teli örvendezés és a reménységben való kitartás fontosságát. A külföldön élő magyar baptisták közül közel ezren érkeztek Erdélyből.

Szolgáló testvéreink közt ott látni a két autóbusznyi nagyváradi énekkart Bokor Barnabás karmesterrel az élen, a Mike József által irányított egyesített erdélyi ifjúsági kórust, a szilágysági fúvós-csapatot és férfikart, az aradi énekesek színe-javát Szűcs János és munkatársa vezetésével, valamint baptista közösségünk krónikását, Kiss László aradi lelkipásztort, aki hú képet nyújtva számol be a találkozón múltunkról és jelenünkről. Mike Béla nagybányai lelkipásztor, Szövetségünk alelnöke igehirdetésre készül. (...) Szívünkben örömmel, magababba emelt tekintettel énekeljük többbezen a 250 tagú egyesített ének-zenekar vezetésével a baptisták himnuszát: „Feltámadt Hős, ó, dics neked”.

A találkozó másodnapját az tette változatossá, hogy a külföldről érkezett vendégek Budapest közel 20 gyülekezetéből, felosztva szolgáltak s dicsőítették a reménység Istenét. Azt is érdemes megemlíteni, hogy a rákospalotai gyülekezet 10 órakor kezdődő istentiszteletét, amelyen Veress Ernő, Szövetségünk elnöke hirdetett ígét és a nagyváradi gyülekezet énekkara szolgált, a Magyar Rá-

dió egyenes adásban közvetítette. A nap tüze égetően perzseli nemcsak Budapest sokemeletes épületeit, hanem az alázatosabb hajlékokat, éppúgy, mint a sétányok, parkok tikkadt lakóit. Ezért, aki csak teheti igyekszik ki a szabadba, a fák hűsége, az erdők csendes árnyékaiba. Mi is ezt tettük. Hisz ifjaink már a reggeli órákban megízlelték az élményekben gazdag Tahi tábor üdítő vizét, a fák között bujkáló szellő halk suttogását.

Tahi Tábor – vasárnap délután 3 óra. A Világtalálkózón szolgáló együttesek, biznyságtévők, igehirdetők, krónikások és hallgatók utolsó seregszemléje. Az emelvény körül több tíz négyzetméteres körzetben közel 6000 lélek várja a biznyságtévéseket, szívja magába a lelki élet üdítő frissességét, kristályvizét. A zöld pázsit puhaságán ismerkedik magyar a magyarral, hívó a hívóval, legyen otthona bárhol a világon. Győri Kornél (a magyarországi Baptista Egyház főtitkára) igehirdetésében még egyszer felhangzik a találkozó jelszava: „Legyetek a reménységben örvendezők, legyetek Isten országának építői, legyetek Krisztus követői!”

Abban a hitben, hogy ez így is lesz, szorítottuk meg egymás kezét mind, akik jelen voltunk, lélekben egyesülve mindazokkal, akiket Krisztus megváltott bűneikből. Felszabadultan, talán kissé elérzékenyülve énekeltek: „Isten áldjon, míg viszontlátunk ...”

Istené legyen a hála, hogy találkozhattunk, hogy örvendezhettünk, reménykedhettünk, s nemcsak a múltban, hanem a jelenben is. Magyarországi testvéreinknek pedig fáradságosan áldozatos munkájáért, a baráti mosolyért, a szállásért és a mindennapi ízletes táplálékért hadd mondjunk mi is köszönetet.

Antal Ferenc

* A cikk megjelent a Szeretet-lap
1992. szeptemberi számában

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárt: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605